

Stanisława Hoczyk-Siwkowa, Andrzej Kutyłowski

Kłodnica, gm. Wilków, woj. lubelskie

Informator Archeologiczny : badania 10, 198-199

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

gładkich barwy brunatnej lub brunatnoszarej o powierzchni zdobionej falistymi żłobkami albo niewielkim karbem skośnie nacinanym.

Występujący w obu kurhanach materiał pozwala datować je na przełom II i początek III fazy wczesnego średniowiecza.

Materiały złożone w Muzeum Okręgowym w Białymstoku.

JASTRZĘBNIKI, gm. Blizanów
woj. kaliskie
Stanowisko "Modła"

patrz
okres wpływów rzymskich

KLECZEW
woj. konińskie
ul. Kościelna
Stanowisko II/4/

patrz
okres nowożytny

KŁODNICA, gm. Wilków
woj. lubelskie

Uniwersytet im. Marii
Curie-Skłodowskiej
Zakład Archeologii
Polski w Lublinie

Badania prowadziła dr Stanisława-Hoczyk-Siwkowa /autorka sprawozdania/ i mgr Andrzej Kutylowski. Finansował SZSP UMCS w Lublinie. Pierwszy sezon badań. Grodzisko i osada wczesnośredniowieczna, IX-X wiek.

Łącznie przekopano obszar 52 m². 5 wykopów o wymiarach 5 x 2 m i 2 o wymiarach 3 x 2 m zlokalizowano na wale, a po jednym 3 x 2 m i 5 x 2 m we wnętrzu grodziska. Uzyskano przekrój przez wał na linii w przybliżeniu wschód-zachód /wykopy I-VII/ i rozeznanie stratygrafii na majdanie grodziska.

Grodzisko ma kształt owalny i wymiary:

1/ u podstawy wału 80 x 70 m, 2/ korona wału 36 m, 3/ największa wysokość 1,44 m.

Układ warstw na wale przedstawiał się następująco:

1/ ziemia orna czarnosiwawa grubości 20-25 cm z grudami polepy i fragmentami ceramiki;

- 2/ w części środkowej wału poniżej warstwy ornej znajdował się nasyp /jądro wału/ wykonany z ziemi czarnosiwawej. Struktura nasypu umożliwiła wydzielenie dwóch części, jego strony zewnętrznej i wewnętrznej przedzielonych po środku /na kulminacji ?/ linią prostą, która powstała w miejscu, gdzie znajdowała się podczas wykonywania nasypu pionowa ścianka. Być może, była ona wyższa od samego nasypu i tym samym stanowiła część konstrukcji naziemnych wału. Szerokość nasypu w podstawie wynosiła około 5-6 m, wysokość 80 cm. Pierwotnie był on wyższy o około 40 cm;
- 3/ pod nasypem warstwa kulturowa osady wczesnośredniowiecznej;
- 4/ po stronie wewnętrznej, nad nasypem - warstwa rumowiskowa z wału. W części zachodniej wykopu VI zalega ona od calca /żółty piasek/ aż do współczesnej powierzchni osiągając grubość 1,4 m. Powstała pod wpływem silnej działalności erozyjnej i mechanicznej człowieka. Zawierała fragmenty ceramiki i grudy polepy.
- 5/ po stronie zewnętrznej wału w wykopie I, ponad linią nasypu ziemnego zalegała ogromna ilość polepy występująca na przestrzeni 4 m, od głębokości 20 cm do głębokości 1,8 m. W odległości około 5 m od kulminacji znajdował się na granicy ziemi czarnej i polepy rząd spalonych pali /głębokość 95 cm/ w układzie zgodnym z linią biegu wału. Sądząc po prawie pionowym uskoju warstwy polepy, drugi rząd pali czy słupów znajdował się w odległości 1,2 m od poprzedniego. Elementy poziome konstrukcji były mniej czytelne, świadczą jednak, że konstrukcja tej części wału nie ograniczała się do dwóch czy trzech rzędów pionowo wbitych pali czy słupów tworzących zabezpieczenie typu palisadowego.

Pośrodku grodziska na przekopanym odcinku nie stwierdzono wyraźnych śladów zasiedlenia. Osada rozciąga się po stronie południowej /750 x 250 m/ i północnej /200 x 250 m/.

Materiały złożono w Zakładzie Archeologii UMCS w Lublinie.

KOBIERNIKI, gm. Biała Stara
woj. płockie
Stanowisko 2 i 2a

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Epoki Metali

Badania prowadziła mgr Krystyna Przybysz. Finansował IHKM PAN w Warszawie. Drugi sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna /XI-XII w./ i stanowisko produkcyjne z okresu wpływów rzymskich.

Osada usytuowana jest na przecięciu cypla utworzonego przez doliny Skrwy i niewielkiego strumyka bez nazwy. Wykopy zlokalizowano